RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2003/77 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2003.2043 (063.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers auto is via een gevolmachtigd agent bij verzekeraar tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid verzekerd.

Op 16 oktober 2001 is klager met zijn auto met aanhanger in aanrijding gekomen met een hem tegemoetkomende auto met aanhangwagen, met schade aan klagers auto en aan de tegemoetkomende aanhangwagen als gevolg. Ook de auto met aanhangwagen van klagers tegenpartij is bij verzekeraar tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid verzekerd.

Omtrent de toedracht van de aanrijding vermeldt klager in het door hem ondertekende aanrijdingsformulier: ‘De tegenpartij is aansprakelijk. Hij nam de bocht te krap. Ik kon met mijn auto hem niet meer ontwijken. Doordat de aanhanger van de tegenpartij de bocht logischerwijs afsnijdt. De bocht was te krap ingestuurd. Het was een inschattingsfout van de bestuurder van de tegenpartij’.

Omtrent de toedracht van de aanrijding vermeldt klagers tegenpartij in het door hem ondertekende aanrijdingsformulier: ‘De tegenpartij naderde met grote snelheid de bocht. Hierdoor kwam zijn voertuig naar het midden van de weg toe en ramde mijn aanhangwagen’.

Er zijn twee getuigen. Een getuige bevestigt de door klager gegeven toedrachtsomschrijving, de andere getuige bevestigt het relaas van klagers tegenpartij.

De klacht

Als beide partijen en de getuigen elkaar tegenspreken is de schuldvraag moeilijk te beantwoorden. De waarde van de verklaring van de getuige van klagers tegenpartij is overigens dubieus. Deze, een familielid van de bestuurder van de auto van de tegenpartij, stelt dat de auto van de tegenpartij ten tijde van de aanrijding uiterst rechts reed. Dit terwijl de laksplinters en andere schadeonderdelen van de auto van klager ruim op de rijstrook van klager lagen. Bovendien was het wegdek beschadigd op de plek waar de auto's met elkaar in botsing kwamen, de rijstrook van klager. Verzekeraar onttrekt zich aan zijn verantwoordelijkheid door het standpunt in te nemen dat beide partijen hun schade voor eigen rekening moeten nemen. Hij zou een sympathiek gebaar maken als hij beide partijen schadeloos zou stellen. Zijn handelwijze schaadt de goede naam van het verzekeringsbedrijf.

Het standpunt van verzekeraar

Beide partijen zijn van mening dat de andere partij op de verkeerde weghelft is terechtgekomen. Beide partijen achten de ander aansprakelijk voor het ontstaan van de aanrijding en wijzen eigen aansprakelijkheid af. Omdat ook de getuigen elkaar tegenspreken is niet vast te stellen wie aansprakelijk is. Daarom kan geen schade op een van de betrokken partijen worden verhaald. Beide partijen moeten dan ook hun eigen schade dragen daar zij geen all risks verzekering hebben gesloten.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. In een geval als het onderhavige heeft minimaal een van beide partijen schuld aan de aanrijding. Omdat beiden bij verzekeraar zijn verzekerd moet deze tot schade-uitkering overgaan. Verzekeraar zou op zijn minst beide partijen voor een deel schadeloos kunnen stellen. Door niet uit te keren wordt verzekeraar onevenredig bevoordeeld, hetgeen niet past in een maatschappelijk verantwoord ondernemen (zie de Gedragscode Verzekeraars).

Het oordeel van de Raad

1. Een verzekeraar bij wie het risico van wettelijke aansprakelijkheid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven is verzekerd, keert in beginsel alleen uit als komt vast te staan dat de verzekerde aansprakelijk is voor de door hem met het verzekerde motorrijtuig aan een ander toegebrachte schade.
2. Als de bij een aanrijding betrokken partijen en de getuigen elkaar tegenspreken en, zoals in dit geval, de aanwezigheid van overtuigende 'stille getuigen' niet is aangetoond, en mitsdien niet kan worden vastgesteld door wiens schuld een aanrijding is veroorzaakt, behoeven de desbetreffende verzekeraars derhalve niet tot schade-uitkering aan hun tegenpartijen over te gaan.
3. Dit alles wordt niet anders als beide bij een aanrijding betrokken partijen bij dezelfde verzekeraar tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid verzekerd zijn.

4. Verzekeraar heeft dan ook het standpunt kunnen innemen dat, aangezien klager en zijn tegenpartij en de getuigen elkaar tegenspreken en niet kan worden vastgesteld welke partij schuldig aan de aanrijding is, hij niet tot schade-uitkering aan klager of zijn tegenpartij behoeft over te gaan. Daarbij merkt de Raad op dat de consequentie van een andersluidend standpunt van verzekeraar zou zijn dat de door klager of zijn tegenpartij of de door hen beiden opgebouwde korting wegens schadevrij rijden zou kunnen worden aangetast. Door het innemen van voormeld standpunt heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 8 december 2003 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter,
Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork ,
leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)